

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.221/2024/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. október 2. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2024. március 27. napján kelt 17.B.71/2023/27. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Az egyéb érdekelt1 cím10 magánfél részére 252.697 (kétszázötvenkettőezer-hatszázkilencvenhét) forint összegű kártérítés megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi és a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 4.B.XVIII.183/2019/80. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó és végrehajtásában 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

A vagyonek Kobzással érintett pénzösszeget az ORFK a 10023002-01451715-21000005 számú letéti számlán kezeli.

A másodfokú bíróság tájékoztatja a vádlottat, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott lakcíme: lakcím1, kézbesítési címe: cím12

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. március 27. napján kihirdetett 17.B.71/2023/27. számú – előkészítő ülésen meghozott – ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetésében [Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés] és lopás vétségében [Btk. 370.§ (1) és (2) bekezdés a) pont], ezért őt – halmazati büntetésül – 5 év szabadságvesztésre, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg azzal, hogy az elítélt legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A terhelttel szemben a tőle lefoglalt 160.000 forintra vagyonek Kobzást rendelt el. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről. Ezen túlmenően Terhelt1 vádlottat az egyéb érdekelt1 magánfél részére 252.697 forint kártérítés megfizetésére kötelezte.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott és védője annak kihirdetésekor nyomban, a kiszabott büntetés enyhítését célzó fellebbezést jelentett be. Az ügyész a fellebbezés bejelentésére három munkanap határidő fenntartását követően az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatát tudomásul vette. egyéb érdekelt1. magánfél a törvényes határidőn belül jogorvoslati nyilatkozatot nem tett.

[3] A védő enyhítést célzó fellebbezése írásbeli indokolásában kiemelte, hogy védence 2024. szeptember 13. napán addigi élettársával, tanú2val házasságot kötött. A 2017. évben született személy1 és a 2018. évben született keresztnév1 utónevű közös gyermekeiket saját háztartásukban nevelik, a vádlott a korábbi kapcsolatából 2013. évben született keresztnév2 utónevű gyermeke tartásáról is gondoskodik. Hangsúlyozta, hogy Terhelt1 vádlott a bűnügyi felügyelete magatartási szabályainak megváltoztatását követően röviddel elhelyezkedett és 2024. május 1. napja óta a cég1 alkalmazásában dolgozik. Többször kísérletet tett az egyéb érdekelt1 felé fennálló tartozás rendezésére, mely rajta kívülálló okok miatt nem vezetett eddig eredményre. Utalt arra is, hogy Terhelt1 gyógyszeres kezelést igénylő magasvérnyomás megbetegedésben szenved. Megítélése szerint védence személyi körülményeiben olyan pozitív változások következtek be, melyek a büntetés enyhítésére érdemessé teszik, a jelzett személyi és családi körülmények mellett ugyanis alapos következtetés vonható arra, hogy büntetése kiállítását követően törvénytisztelő életmódot fog folytatni, a büntető igazságszolgáltatásnak dolga vele a jövőben nem lesz. Beadványához csatolta az előadottakat alátámasztó munkáltatói igazolást, a gyermekek születési anyakönyvi kivonatait, a házassági anyakönyvi kivonatot, bérjegyzékeket, az egyéb érdekelt1-hez intézett megkereséseket, továbbá a Terhelt1 magasvérnyomás betegségével összefüggő orvosi beutalót.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.470/2024/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy a másodfokú felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdése alapján a Be. 590. § (5) bekezdése szerint korlátozott,

az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú eljárásban a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján irányadó, a fellebbezés a Be. 598. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően tanácsülésen elbíráható. A törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta. A vádlott beismerő nyilatkozatát az előkészítő ülésen a Be. 504.§ (2) bekezdésében írt feltételek mellett törvényesen fogadta el, ennek megfelelően a váddal egyező tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) és (4) bekezdésében írtakra figyelemmel eleget tett. A vádlott terhére rótt cselekmények jogi minősítése törvényes. A büntetés kiszabása során jelentőséggel bíró körülményeket csaknem hiánytalanul feltárta, indokoltnak tartotta ugyanakkor a vádlott terhén megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény elszaporodottságát is súlyosító körülményként értékelni. Kiemelte, hogy az irányadó 13 év 6 hónapi középértéktől messze elmaradó, a törvényi minimumban meghatározott tartamú szabadságvesztés messzemenően méltányos, további enyhítésére kizárólag az ún. enyhítő szakasz alkalmazásával lenne lehetőség, azonban ennek alkalmazására az elsőfokú ítéletben is feltárt súlyosító körülmények nyomatkérra – a különösen a terhelt büntetett előéletére és a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésre figyelemmel – törvényes alapot nem látott. Az ítélet egyéb, egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseit ugyancsak törvényesnek tartotta. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék 17.B.71/2023/27. számú ítéletét a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[5] A másodfokú bíróság az ismertetett védelmi fellebbezések alapján a Budapest Környéki Törvényszék 17.B.71/2023/27. számú ítéletét a Be. 598. § (3) bekezdésére is figyelemmel a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta felül.

[6] Terheltl vádlott a nyilvános ülésen a személyi körülményeiről a védői fellebbezés indokolásban írtakkal egyezően nyilatkozott, az ügy érdemében kifejtette, hogy a terhére rótt bűncselekmény elkövetését mélyen megbánta, a vele történtek gyermekeit lelkileg nagyon megviselték, pszichológushoz kell járniuk, mely miatt a felelősség őt terheli.

[7] A védő a nyilvános ülésen a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakkal egyezően felszólalva a büntetés enyhítését indítványozta kiemelve, hogy az áramszolgáltatónak okozott kár megtérítése érdekében többször írásban és személyesen is keresték a sértettet, de semmilyen konkrét választ nem kaptak.

[8] A vádlott az utolsó szó jogán megbánást hangsúlyozta.

[9] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[10] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság 17.B.71/2023/27. számú ítélete ellen csak a vádlott és védője, a Be. 580.§ (2) bekezdésében írtakkal összhangban a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján kizárólag a büntetés enyhítését célzóan jelentett be fellebbezést, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék 22.B.9/2023/128.sz. ítéletének csak a fellebbezéssel sérelmezett büntetést kiszabó rendelkezését, illetve részét bírálta felül azzal, hogy a Be. 590. § (5) bekezdés alapján vizsgálta

[11] - a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

[12] - aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

[13] - ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

[14] - b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

[15] - c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést.

[16] A Be. 590.§ (7) bekezdésében írtak alapján hivatalból képezték felülbírálat tárgyát az elsőfokú ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is.

[17] A másodfokú felülbírálatot e szempontok szerint elvégezve a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék az eljárását a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdésében, továbbá a Be. 609. § (1) bekezdésében rögzített a Be. 590.§ (5a) bekezdésében írtakra figyelemmel a megalapozatlanság vizsgálata nélkül is megállapítható, az érdemi felülbírálatot kizáró, hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg. A bűnösséget beismerő nyilatkozatok elfogadásának a Be. 504. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjaiban foglalt feltételei fennálltak. Az elsőfokú bíróság Terheltl vádlottat a törvényi követelményeknek megfelelően a 2024. március 27. napján tartott előkészítő ülésen figyelmeztette, a vádlott az előkészítő ülésről készült 27. számú jegyzőkönyvben foglaltak alapján nyilatkozata természetét és elfogadásának következményeit megértette, a rendelkezésre álló iratok alapján beszámítási képessége és beismerése önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozott, egyértelmű nyilatkozatát az eljárás ügyiratai alátámasztották.

[18] A fellebbezések érdemi elbírálásának perjogi akadályja nem volt.

[19] A másodfokú bíróság Terheltl vádlottnak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett – ekként nem a tényállás részét képező, így korlátozott felülbírálat esetén is javítható – személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a vádlott által a másodfokú nyilvános ülésen előadottakra és az azokat igazoló, a védő által csatolt okiratokra figyelemmel kiegészíti és annyiban pontosítja, hogy 2024. májusától teljes munkaidőben, heti 40 órában a cég1 alkalmazásában, könnyűszerkezetes házak építésével foglalkozik, melyből havonta 170.000 forint jövedelemre tesz szert, más forrásból jövedelemmel nem rendelkezik. Fizetéséből havi 20.000 forintot munkáltatója kezelésébe ad abból a célból, hogy az összegből bv. intézetbe kerülését követően a családját támogassák. Élettársával tanú2val 2024. szeptember 13. napján házasságot kötött, két közös kisorú gyermeküket közös háztartásukban nevelik, magasvérnyomás betegségben szenved, mely miatt gyógyszeres kezelésre szorul. keresztnév2 nevű korábbi kapcsolatából származó gyermekéről tartásdíj fizetésével gondoskodik, ezzel kapcsolatos korábbi tartozásait rendezte. Felesége dolgozik, vele egyező jövedelemmel rendelkezik. Albérletben élnek, bérleti díj és rezsi összege átlagosan 170000 forint.

[20] A bünyügyi nyilvántartás adatai alapján az előzményi elítélések körében feltüntetett adatokat a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 10.B.XX.1310/2016/12. számú és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság határozatszám számú ügydöntő határozataival elbírált bűncselekmények elkövetésének ideje 2013. illetve 2014., míg a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 4.B.XVIII.183/2019/80. számú ítéletével elbíralt bűncselekmény elkövetési ideje 2016. január 23.

[21] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított – a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontjában írtaknak megfelelően a vádirati tényállással egyező – tényállásra alapította.

[22] A másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy a Be. 606. § (3) bekezdés szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye. Az irányadó tényállás alapján az

elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére és cselekményeit is törvényesen minősítette, felmentő vagy megszüntető rendelkezés meghozatalának nincs helye.

[23] A törvényszék indokolási kötelezettségét a Be. 562.§ (4) bekezdésében írtak szem előtt tartásával teljesítette. A vádlott terhére rótt bűncselekmény jogi minősítésének indokolása körében utalni indokolt azonban arra, hogy az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban elvi élel kifejtettek szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

[24] Értelemszerűen e körbe vonható a kábítószer kereskedési célból történő termesztése is, melyre a termesztéshez szükséges költséges infrastruktúra kiépítéséből, a különböző fejlődés stádiumában lévő növények termesztéséből, az ismétlődő „szüretelésből”, majd az azt követő értékesítésből a vádlott esetében aggálytalan következtetés vonható. A kannabisz, illetve a delta-9-thc mint az 1988. évi 17. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egységes Kábítószer Egyezmény módosításáról és kiegészítéséről szóló, Genfben, 1972. március 25-én kelt Jegyzőkönyvvel módosított és kiegészített, az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény mellékletének I. Jegyzékében meghatározott anyag, illetve az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény mellékletének I. Jegyzékében meghatározott veszélyes pszichotróp anyag az elkövetéskori Btk. 459.§ (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján minősült kábítószernek. Mennyisége a Btk. 461.§ (2) és (3) bekezdése alapján jelentős. A vagyon elleni bűncselekmény esetében a villamosenergia a Btk. 383.§ a) pontja alapján képezheti a bűncselekmény elkövetési tárgya, az elkövetési érték a Btk. 459.§ (6) bekezdés a) pontja alapján kisebb.

[25] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék alapvetően feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte, helyesen hivatkozott ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények – különösen az ország központi régiójában tapasztalható – elszaporodottságának a vádlott terhén történő értékelése nem mellőzhető. A KSH által közzétett regisztrált bűncselekmények statisztikai adatai alapján a kábítószeres bűncselekmények száma a 2009. (4828) és 2023. (7030) közötti időszakban szinte folyamatosan emelkedett. A jelen eljárás tárgyát képező elkövetési időszakban pedig még a 2023. évi adatot is meghaladja 2021. évben 7504, míg 2022. évben 7907.

[26] Amint azonban a Kúria a büntetékiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007 BK véleményében elvi élel rámutatott, a bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Azonos jelentőségű enyhítő és súlyosító körülmények egymás hatását semlegesíthetik. Lehetséges, hogy a súlyosító körülményeknek együttesen vagy közülük egynek olyan nagy nyomatéka van, hogy az a szemben álló körülmények hatását teljesen kioltja, és az enyhítő körülmények mellett is sor kerülhet a büntetési keret felső határának megfelelő büntetésre.

[27] Mindezt szem előtt tartva a törvényszék által az elkövetési időszak hosszára, a kábítószer jellegére és a bűncselekmény elkövetéséhez vezető élethelyzetre is figyelemmel igen körültekintően kiszabott, a feltárt súlyosító körülmények ellenére a különös részi törvényi minimumban megállapított büntetés az időközben bekövetkezett csekélyebb időmúlást értékelve is inkább tekinthető enyhének, mint eltúlzottnak. A kiszabott

szabadságvesztés tartamának enyhítésére, a Btk. 82.§-ában írt, a büntetés enyhítésére vonatkozó rendelkezések alkalmazására a terhelt büntetett előéletére és a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésre figyelemmel az ítéltábla lehetőséget nem látott.

[28] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára vonatkozó rendelkezés a Btk. 37.§ (3) a) ad) pontja alapján helyesen került fegyház fokozatban megállapításra.

[29] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása a törvényszék által hivatkozottak mentén törvényes.

[30] Az elsőfokú bíróság a megjelölt törvényhelynek megfelelően határozott a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a védelem által a fellebbezésben felhozott körülmények, a vádlott megváltozott életvitele, folyamatos munkaviszonya, a családja iránti felelősségérzete és tapasztalható megbánása, a bűncselekmény elkövetéséhez vezető élethelyzettel együtt értékelve olyan különös méltánylást érdemlő körülmények, melyek alapot adnak a Btk. 38.§ (3) bekezdésének alkalmazására, melyre figyelemmel az ítéltábla akként rendelkezett, hogy a terhelt a büntetés fele részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható.

[31] Tekintettel arra, hogy Terhelt1 vádlott jelenleg a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 4.B.XVIII.183/2019/80. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó és végrehajtásában 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt áll, melynek végrehajtását a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés mellett nem lehetett elrendelni, az ítéltábla a Btk. 86.§ (2) bekezdésében írtakkal összhangban megállapította, hogy a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés tartamával a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 4.B.XVIII.183/2019/80. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés próbaideje meghosszabbodik.

[32] A másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta a törvényszéknek az indokolása [28]-[29] bekezdésében kifejtett, a pénzbüntetés kiszabásának mellőzésével kapcsolatos álláspontját.

[33] A vagyoneklobzásra, az elkobzásra, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, továbbá a lefoglalás megszüntetésére és ezzel összefüggésben egyes bűnjelek megsemmisítésére, illetve a vádlott részére történő kiadására, továbbá a vádlottnak kiadni rendelt értékkel bíró tárgyaknak a bűnügyi költség biztosítására történt visszatartására vonatkozó rendelkezések megalapozottak és törvényesek. Azokat a másodfokú bíróság a terheltnek kiadni rendelt dolgok kapcsán a Be. 321.§ (5a) bekezdése szerint, a dolgok átvételének elmulasztása esetére vonatkozó rendelkezéssel egészítette ki. Ezen túlmenően a biztosított pénzösszegre elrendelt vagyoneklobzás végrehajtásának elősegítése érdekében megjelölte, hogy a vagyoneklobzással érintett pénzösszeget az ORFK a 10023002-01451715-21000005 számú letéti számlán kezeli.

[34] Nem osztotta ugyanakkor a törvényszéknek az egyéb érdekelt1 által bejelentett polgári jogi igény érdemi elbírálhatóságával kapcsolatos álláspontját. Az ügyiratok alapján megállapítható, hogy az egyéb érdekelt1 részéről személy2 energiaellenőrzési csoportvezető a nyomozó hatóság megkeresésére 2023. augusztus 18. napján küldött email üzenetében mindösszesen annyit közölt, hogy az egyéb érdekelt1 a büntetőeljárás során a polgári jogi igényét érvényesíteni kívánja. Az üzenet sem a követelés összegét (Be. 556.§ (2) bek. a) pont), sem a terhelt megjelölését (Be. 556.§ (2) bek. b) pont), sem az érvényesíteni kívánt jogot és az ítéleti rendelkezésre irányuló kérelmet (Be. 556.§ (2) bek. c) pont), sem érdemi elbírálás esetére a teljesítés módját és helyét nem tartalmazza. Ezek egy részére ugyan a nyomozó hatóság megkeresésének tartalmából, illetve a körülményekből akár következtetni is lehetne, ez azonban a jelen esetben – amellett, hogy a bíróság az igény érvényesítésének jogát a magánféltől el nem vonhatja – azért sem tehető meg, mert a védelem által csatolt email

üzenetek alapján megállapítható, hogy a sértett által követelt összeg a tényállásban írt összeget lényegesen meghaladja, a bejelentést tevő energiaellenőrzési csoportvezető képviseleti joga pedig nem igazolt.

[35] A Be. 560.§ (1) bekezdés n) pontja szerint a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, ha a polgári jogi igény nem tartalmazza a Be. 556.§ (2) bekezdés a)-c) pontjában foglaltakat.

[36] Mindezek alapján az ítéltábla az egyéb érdekelt1 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, melyre figyelemmel az illetékfizetésre vonatkozó elmulasztott elsőbírói rendelkezés pótlása is szükségtelessé vált.

[37] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 2023. július 17. napján kelt 22.B.9/2023/135. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy Terhelt1 vádlott lakcímét a nyilvántartási adatoknak megfelelően pontosította és az ettől eltérő kézbesítési címét a terhelti nyilatkozatnak megfelelően rögzítette.

[38] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2024. október 2.

dr. Szalai Géza s.k.
s.k.

a tanács elnöke/előadó

dr. Szabó Ágnes Petra s.k.

bíró

dr. Sárecz Szabina Martina

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2024. március 27. napján kelt 17.B.71/2023/27. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.221/2024/9. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2024. október 2. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. október 2.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: